

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 3.- Sant Martí de Porres, religiós.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva)- Difunts família Torredemer-Roig.
Emilio Bajo (14è. aniversari).

Diumenge dia 4.- DIUMENGE XXXI DE DURANT L'ANY. Sant Carles Borromeu

9h.- Difunts Font-Parés i Pastor-Font

12:30h.- Carles Valls Nolla / Conxita Guilera (16è. aniversari) i família
Agustí Castells i Montserrat Roca.

11h matí a Sant Roc.- Per la Feligresia.

Dilluns dia 5.- Beata Maria Ràfols i Bruna, verge.

Vespre.- Maria Rosique Nicolau.

Dimarts dia 6.- Sant Sever, bisbe de Barcelona i màrtir.

Matí.- Francesc Ribas i Asunción Aymerich.

Vespre.- Teresa Muñoz (11è. aniversari).

Dimecres dia 7.- Sant Ernest, màrtir.

Matí.- Francesc Perals i Tuset / Encarnació Aymerich Castellví.

Vespre.- Miquel Reverter Estrada.

Dijous dia 8.- Sant Severià, Carpòfor i Victòria, màrtirs.

Matí.- Enric Perals Aymerich.

Vespre.- En acció de gràcies 51è. aniversari casament Pere i Assumpció).
Francesc Esteve (natalici) i esposa Lola Duran.
Jordi Arnabat Vives (5è. aniversari) i Miquel Siñol Poch (3r. aniv.).

Divendres dia 9.- DEDICACIÓ DE LA BASÍLICA DEL LATERÀ.

Matí.- Carme Ollé. Carme Crespo García.

Vespre.- Missa.

Dissabte dia 10.- Sant Lleó el Gran, papa i doctor de l'Església.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva)- Missa.

Diumenge dia 11.- DIUMENGE XXXII DE DURANT L'ANY. Sant Martí de Tours, bisbe.

9h.- Manel Font Mestre.

12:30h.- Difunts de la família Munné Rigol.
Maria Poch i espòs Joan Mèlich i fill.

Manuel Clajer i esposa Inés / Isabel Albacete.

11h matí a Sant Roc.- Per la Feligresia.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

 Parròquia Sant Vicenç, màrtir

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

 @vidaparroquial

Diumenge 31 de durant l'any/ B. 4 DE NOVEMBRE DE 2018. Nº 40

DESPRÉS DE L'ASSEMBLEA

Tal com es va plantejar aquesta Assemblea -informar de la vida parroquial a través dels grups que en formen part, i escoltar la resposta dels assistents- ja es veia que no ens proposàvem ni conclusions ni pistes d'acció... No obstant serà bo que el Consell en faci una reflexió i procuri vitalitzar la nostra vida parroquial a partir dels diversos punts que allí sortiren.

Personalment, com que jo mateix vaig dir que ens hem d'allunyar de tot cofoisme i derrotisme pel que fa a la vida parroquial, poso per escrit el que em va suggerir la nostra Assemblea:

- El temps plujós va fer valuosa la participació: entre 90 i 100 persones. Alguns ho valoraven positivament. D'altres també els semblava que amb la informació que s'havia donat no s'arribà a anar més lluny dels qui acostumen a venir. Sempre trobem a faltar persones que ens hauria agradat haver-los motivat...
- La informació dels grups, tot i ser un xic carregosa per la quantitat de grups que anaren desfilant, de fet la intervenció de cada grup fou àgil i en conjunt portà a una valoració positiva del conjunt: s'escenificà que la parròquia és un "conjunt harmoniós", per dir-ho amb paraules del salm: un conjunt harmoniós de pedres vives que formen la nostra parròquia. Hi ha tasques variades que cada vegada més són assumides pels propis fidels amb coresponsabilitat amb els pastors.
- La varietat de tasques obre els ulls a molts que podrien col·laborar. Els grups anaven demanant ajut a més col·laboradors. I allà mateix sorgí la iniciativa de formar un grup

de pares joves, i una col·laboració concreta en el camp de preparació dels pares de Baptisme. També es demanà la formació d'un grup d'acompanyament en la Fe per a adults...

- També cal constatar, finalment, que a l'Assemblea li faltà temps per a un diàleg més llarg. Es féu evident que l'Assemblea s'acabà depressa i corrents per celebrar l'Eucaristia a l'hora prevista. Segur que es van quedar moltes coses al tinter. Però, malgrat tot, jo opino que fou una trobada positiva, que va fer prendre consciència de la realitat de la nostra parròquia, i a tots ens va animar allò que sentí el Cec de Jericó, aplicat a la nostra parròquia: "*Ànims, aixeca't que (Jesús) et crida'*".

Mn. Anton Roca

DIUMENGE VINENT, DIA 11: DIA DE L'ESGLÉSIA DIOCESANA COL·LECTA DE GERMANOR: "AMB TU SOM UNA GRAN FAMÍLIA"

Diümenge vinent tindrà lloc la col·lecta de Germanor, la col·lecta d'ajuda a la nostra Església diocesana. Al costat d'aquesta col·lecta hi ha el que les parròquies aporten cada mes al Fons Comú Diocesà. Tot això, juntament amb la recaptació que ve dels ciutadans que han volgut que una part dels seus impostos (0,7% de l'IRPF) vagi per ajudar l'Església catòlica és el Fons amb què compta la nostra Església per fer front a les seves necessitats.

Hi ha qui no valora gens el treball de l'Església, fet de persones, serveis, edificis... Darrere aquestes realitats hi ha una vivència, hi ha un missatge, hi ha una obra a dur a terme, que és l'encàrrec que ens ha deixat Jesús: *Aneu, anuncieu l'Evangelí, ensenyeu tot el que jo us he ensenyat.* Vet aquí el treball que Jesús ens ha deixat.

Tot això demana una infraestructura mínima, un suport econòmic per a dedicar a la causa de l'Evangelí persones, locals, esglésies, materials, manteniment, etc. Sovint s'ha d'explicar a la gent que tot té un cost i que l'Església quan demana la nostra responsabilitat en aquest camp està apel·lant la nostra maduresa i seriositat cristiana. Si estimem la nostra Església de Sant Vicenç màrtir i el treball que s'hi fa, cal que l'ajudem, sempre segons les nostres possibilitats, però també compromesament.

La col·lecta de Germanor no només ens ha de fer generosos diümenge vinent, sinó que ha de ser una oportunitat per revisar i actualitzar la nostra aportació a l'Església, a la nostra parròquia. Però també és un dia per valorar tot petit o gran esforç que els feligresos feu pel manteniment de la vostra Església. Amb tu, també gràcies a la teva aportació, som una gran família. Gràcies!

ACTIVITATS

- ✓ **IX TROBADA DIOCESANA D'ANIMADORS DE LA LITÚRGIA**
Serà el proper dissabte, 10 de novembre, a la Casa de l'Església de Sant Feliu de Llobregat, de 10 del matí a les 13 h.
Aquesta Trobada anual s'adreça a tots els qui fan diversos serveis en el camp de la Litúrgia. Penso que pot interessar al grup de Lectors en general i els qui volen integrar en la seva vida espiritual la pregària dels salms. Tema: La Litúrgia de les Hores, pregària de l'Església.
- ✓ **BAPTISME AQUEST DIUMENGE, DIA 4**, de Mateu Aicardo Rodríguez. L'enhorabona per la família i el desig i pregària que aquest nen tingui una bona iniciació a la vida cristiana.

LA VIDA COM A VOCACIÓ

L'any 1924, en preguntar-li els periodistes per què volia escalar l'Everest, l'anglès George Mallory (1886-1924), que moriria tràgicament en el seu intent de coronar el sostre del món, va respondre amb tota senzillesa:

- Perquè és allà.

Em sembla una resposta sorprenent però alhora meravellosa: "Perquè és allà". És una demostració que tenia una vocació a la vida. Hi ha persones que, quan veuen una muntanya, senten la necessitat imperiosa d'escalar-la. N'hi ha d'altres que senten l'impuls de pintar-la. Unes altres, la necessitat de muntar-hi un negoci. N'hi ha que senzillament es passen temps i temps contemplant-la. N'hi ha, en fi, que es queden del tot indiferents davant d'ella. Aquests darrers són els pitjors, per descomptat, perquè la indiferència és el contrari de la vocació, i el que dona sentit a la vida humana és tenir una vocació.

La paraula vocació prové de la paraula llatina *vocare*, que significa cridar. A la vida tots tenim al davant la realitat, la mateixa realitat, però hi reaccionem de maneres ben diferents. Ens interpel·la de diferent manera en funció de la crida que sentim davant d'ella.

La vida només és intensa quan està impulsada per una veu interior, quan l'empeny la il·lusió d'una crida, d'una causa, d'una vocació. Sentir una vocació, trobar una causa és trobar-se un mateix, és trobar el sentit de la pròpia vida.

Com a creient, sentir-me estimat per Déu i voler estimar Déu, sentir que Déu és en els altres, sentir que la realitat és la creació que Déu va iniciar i que vol que jo continuï, és una gran vocació, capaç d'omplir una vida. Déu, a través de la realitat "és allà", cridant-me.

Joan Ferrés i Prats